

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Opus Lacrimosa, zapsaný ústav**, se sídlem Řečkovice č. ev. 2184, Brno, zastoupený Mgr. Pavlem Černým, advokátem se sídlem Údolní 33, Brno, proti žalované: **Česká průmyslová zdravotní pojišťovna**, se sídlem Jeremenkova 161/11, Ostrava, zastoupená Mgr. Martinem Blaškem, LL.M., advokátem se sídlem Olbrachtova 1334/27, Ostrava, proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 4. 2017, zn. CPZP/241557/2017, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 3. 2018, č. j. 22 A 113/2017 – 32, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.
- II. Žalované **se ukládá** povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1000 Kč (položka 20 Sazebníku soudních poplatků), a to ve lhůtě **2 (dvou) týdnů** od doručení tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností ze dne 9. 5. 2018 brojí žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) proti shora označenému rozsudku (dále jen „napadený rozsudek“) Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí generálního ředitele České průmyslové zdravotní pojišťovny ze dne 19. 4. 2017, zn. CPZP/241557/2017, a rozhodnutí České průmyslové zdravotní pojišťovny ze dne 9. 3. 2017, zn. ČPZP/166810/2017 a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení o žádosti žalobce o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v rozhodném znění (dále jen „informační zákon“).

[2] Krajský soud v napadeném rozsudku dospěl k závěru, že stěžovatelka je povinným subjektem ve smyslu § 2 odst. 1 informačního zákona, neboť je ve světle judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu „veřejnou institucí“. Dále shledal, že shora

označená rozhodnutí stěžovatelky (resp. generálního ředitele žalované) jsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s. a mohou tedy podléhat soudnímu přezkumu ve správním soudnictví. Závěrem krajský soud konstatoval, že již skutečnost, že stěžovatelka je povinným subjektem podle informačního zákona, postačuje ke zrušení uvedených rozhodnutí a vrácení věci stěžovatelce k dalšímu řízení, neboť právě tímto názorem byl základní důvod rozhodnutí stěžovatelky vyvrácen.

[3] Podáním ze dne 18. 7. 2018, téhož dne doručeným Nejvyššímu správnímu soudu, stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal její kasační stížnosti odkladný účinek. V současné době by totiž výkonem napadeného rozsudku docházelo k závažnému zásahu do činnosti stěžovatelky. Tato újma je ze své podstaty újmou nenahraditelnou, protože ze strany žalobce by došlo k vyžadování informací ve struktuře, kterou stěžovatelka není povinna evidovat. Neprodlený výkon napadeného rozsudku by měl dále zcela zásadní dopady na personál stěžovatelky, když v důsledku napadeného rozsudku by stěžovatelka musela pozastavit či dokonce zrušit naplánované projekty a přesunout personál na vyhledávání těchto informací z důvodu množících se žádostí různých subjektů. Zcela zásadním způsobem by byl omezen běžný provoz stěžovatelky. Případný výkon rozsudku ukládajícího stěžovatelce povinnost poskytovat informace v daném rozsahu a kvalitě je tedy s ohledem na zjevnou účelovost jednání žalobce a výši nákladů, které bude muset stěžovatelka vynaložit na sběr a konfiguraci těchto údajů, způsobilý přivodit stěžovatelce i závažnou majetkovou újmu. Náklady na tyto činnosti půjdou do statisíců. Nepřiznáním odkladného účinku dojde ke zmaření účelu soudního přezkumu, jeho následky budou nevratné. Stěžovatelka současně odkazuje na závěry usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2015, č. j. 2 Afs 131/2005 – 39, s tím, že v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by i případný pozdější úspěch ve věci samé byl jen úspěchem formálním, neboť informace by již tou dobou byla poskytnuta a újmu tímto způsobenou by nebylo lze odvrátit.

[4] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil negativně, neboť podle jeho názoru nejsou pro vyhovění návrhu splněny zákonné podmínky podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Zásadně odmítl tvrzení stěžovatelky o vzniku závažné a nenahraditelné újmy, omezení jejího běžného provozu, vzniku nákladů ve výši statisíců korun českých, apod. Tato považuje za pouhá nepodložená tvrzení. Naproti tomu žalobce uvádí, že jím požadované údaje mívají zdravotní pojišťovny zcela běžně k dispozici. Pokud by navíc měla stěžovatelka skutečně za to, že by ji zpracování a poskytnutí požadovaných informací natolik personálně zatížilo, zjevně opomíjí ustanovení § 17 odst. 1 věty druhé informačního zákona, podle něhož může povinný subjekt vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Tvrzení stěžovatelky, jimiž argumentuje pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, působí zcela účelově. Naopak je to právě žalobce, komu může přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vzniknout újma. Smyslem jeho žádosti o informace totiž bylo získání informací, které potřebuje k úspěšné realizaci dlouhodobě plánovaného projektu. Na tento projekt měl přislíbeno udělení dotace za podmínky, že bude projekt k určitému datu realizován. Podle žalobce je tudíž zřejmé, že doba poskytnutí informace má pro něj zásadní význam. Žalobce dále Nejvyššímu správnímu soudu doložil listiny obsahující odpovědi na jeho dřívější žádosti o stejný typ informací dle informačního zákona, jiných zdravotních pojišťoven, konkrétně Vojenské

pokračování

zdravotní pojišťovny, Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví a Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra, které žalobci srovnatelné požadované informace poskytly.

[5] Nejvyšší správní soud nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[6] Dle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud tak přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit.

[8] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být v souladu s usnesením rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Případy přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného je možné dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vázat toliko na výjimečné případy, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a která nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud uvedl ve své judikatuře příkladmo případy, kdy může dojít k ohrožení důležitého veřejného zájmu: vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49).

[10] Krajský soud svým výrokem nezavázal stěžovatelku, aby požadované informace o dotčené osobě poskytla. Za předpokladu, že by krajský soud uložil stěžovatelce povinnost poskytnout informace, bylo by na místě zvažovat případnou újmu spojenou s náklady a personálním zatížením stěžovatelky v souvislosti s poskytnutím informace (byť tato újma byla přesvědčivým způsobem zpochybněna doložením vyhovujících stanovisek

jiných zdravotních pojišťoven k analogickým žádostem žalobce). Krajský soud však výrokem I. napadeného rozsudku zrušil rozhodnutí stěžovatelky a vrátil jí věc k dalšímu řízení. Současně v bodu 12 odůvodnění napadeného rozsudku konstatoval, že „v této fázi považuje za předčasné nařídit žalované požadované informace poskytnout. Podstata tohoto sporu spočívala výhradně v rovině právní otázky postavení žalované jakožto povinného subjektu a žalovaná se dosud s ohledem na zaujatý právní názor nezabývala dalšími podmínkami pro poskytnutí informací. Nelze vyloučit, že pro poskytnutí některé z požadovaných informací nebudou splněny podmínky stanovené v zákoně. Je tedy v první řadě na žalované, aby se s ohledem na soudem učiněné právní závěry vyjádřené shora v dalším řízení zabývala charakterem požadovaných informací a rozhodla o žádosti v intencích informačního zákona. Její závěry pak mohou být za podmínek stanovených v zákoně podrobeny správnímu i soudnímu přezkumu.“ Nebyla-li stěžovatelce výrokem městského soudu uložena povinnost poskytnout informaci, nemá jí uplatněná argumentace pro přiznání odkladného účinku ani relevanci, ani oporu v napadeném rozsudku. Nejvyšší správní soud má stěžovatelčino tvrzení, že tato bude v důsledku napadeného rozsudku čelit náporu žádostí o poskytnutí informací, za čistě spekulativní. Ohledně tvrzené účelovosti předmětné žádosti žalobce o poskytnutí informací pak stěžovatelka neuvedla ničeho konkrétního, z čeho by bylo možné na takovou povahu žádosti usuzovat. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelce v souvislosti s vykonatelností nebo jinými účinky napadeného rozsudku nehrozí nepoměrně větší újma, než jaká může vzniknout jiným subjektům. Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tedy není splněna jedna ze zákonných podmínek. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek.

[11] Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 29. 2. 2013, č. j. 1 As 27/2012 - 32, zaujal názor, že „[p]ovinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelí uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, per analogiam].“ Výrokem II. tohoto usnesení proto Nejvyšší správní soud uložil stěžovatelce povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku. Podle položky 20 Sazebníku soudních poplatků, jenž je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), činí poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví 1000 Kč. Soudní poplatek lze zaplatit buďto vylepením kolkových známek příslušné hodnoty a doručením jimi opatřené listiny Nejvyššímu správnímu soudu, nebo v hotovosti na pokladně soudu, nebo bezhotovostně na účet Nejvyššího správního soudu (vlastník účtu: Nejvyšší správní soud, Moravské nám. 6, 657 40 Brno; adresa banky: Česká národní banka, Rooseveltova 18, 602 00 Brno; číslo účtu: **3703-46127621/0710**; závazný variabilní symbol: **1020415718**). K zaplacení soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku stanovil Nejvyšší správní soud stěžovatelce lhůtu 2 (dvou) týdnů od doručení tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2018

pokračování

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 As 157/2018

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓